

Illu. Nobilissime.

Cogitamentissimo gavifus sum, visis tuis literis, quae ga-
 stenis apparuerunt ut rari nantes in gurgite vasto.
 Nam, tempestatis oboriontis ratio nubibus, nebulis, niui-
 bus glaciis, alijsq; incommoditatibus offerebantur, legens
 quaedam salamo desuisse videbatur. Sed tempore su-
 peramus omnia mala, hincmodum proximis, vix, imo
 astas seculara jam, & limine procellas videntur.
 Calere incipio, ut Musis magis seruiam. Et quisquis
 flammulas has plus promovet, magis benefacit.
 Hoc quia tua natura est; nempe et genij, et
 ingenij tui; maxime me dilatat: cuius rei argu-
 mentum ex calce literarum tuarum, nos otiosus
 tolligi; dum rogas, si quid in musicis faciam, tibi
 ut homini quam imperito, ita maxime curioso nos
 subtrahas. Tentabo me tua (licet dicere) ficto, me
 dicam, vementiter, imperitius aliquid documendi ad hoc
 posse? Jam mihi in musicis nil scire videri praecipue
 tum audio omnes disputantes, definientes, et quasi di-
 gito monstrantes, si quid musicum imaginationis subit,
 addo ut secundis aut tertijs contextibus, curisq; nullis
 locis dari quoad. Sed quam diu in istis nugis versa-
 bitur mens humana, semper veritatis amica, semperq;
 opinionis mancipium? Convoca totam antiquitatem,
 et praesens saeculum, audi opinionem, quid inde referat?
 Nil enim certi habet, vel capis ex omnibus. Quis
 audeat definire quod certum nos est. Imo quis ti-
 meat definire quod certum est. Si nil certum defini-
 tur, nil statuitur, nil infertur, nil expeditur. Sed
 age, et vel ex absurdo loquamur. audendum est mihi
 aliquid veluti Apollini ex tripodis ~~καρπυον~~ ~~καρπυον~~.
~~Αλλ' οὐκ ἔτι~~ Disputent alij, sic sensu, ille ratione
 (ὅστις ποὺν περὶ ποὺν): nisi utroq; dices ambulat ~~καρπυον~~
 sub, errorum non evadit. Cum nos solemus quot capita, tot
 sententiae, quot homines, tot iudicia, sed totidem umbras
 et nugas deunt; quarum jam me tederis incipit. Sed
 Deus! audi me velut et tripodem. Haec certa esse alio-
 modo in musicis, vel natura ipsa ad tripulandum.

C. Huygens. &c.

Hug. 37.

Sonituum uti certissima origo est ex sonantium corpo-
rum percussionibus, intervalloque origo ex corporum
percussorum proportionibus: Ita vis motrix illis inest,
nobis harum rerum consideratione nascenda, distinguenda
quod. Et quia quod primo nascitur primo etiam aptum est
ad operandum; deinde vero quod nascendo consequitur
in secundo loco ad agendum efficax est: Hinc de
caeteris rebus musicis vari modo estimandum, et s.
Unde definitio, Primam vim motricem musicae esse in
singulorum sonituum percussionibus variis, earumque vario
numero; unde fit Rhythmus musicus. quae vis in Tympanis,
alysque pulsabilibus instrumentis percipitur. Secun-
da vis motrix est in Intervallic sonituum, earumque pro-
portione varia. Tertia in Circulorum variis constitutio-
nibus, Quarta in oratione, seu sermone decantato. Haec
vis ^{primaria, id est,} musica prior, et major, et in Modulamento unius
vocis, ^{secundaria, id est,} posterior et minor in concentu: quippe qui delecta-
tionem potius affert ex concordia vocum, quam motum
animi ex intervallic sonituum; quae uni, et cuique voci
solitariae conveniunt. Concentuum quod attinet,
unica lex est concordia vocum; ne auribus, ipso cantu
concentuumque multum offendantur ex discordia nimia,
vel importuna. Disputent nunc omnes, et quidquid
sonnare placeat ingeniosissime commententur: nihil
sine his principijs in re musica efficiunt; a festo-
ro ipso, vique regia, semper deviatum, nisi haec fila
secuti, a suis se labyrinthis liberaverint. Bisce prin-
cipijs insistens oratio in studijs meis, variaque opera
daro. atque nunc breviter discursus de incertitudine
rei musicae, ut apud veteres fuit, ut hodie in usu est,
conscribo: haec paucula principia ad certitudinem eru-
dendarum adjecturibus; singulorum clarissimas et accuratissi-
mas applicationes in Institutionibus musicis, brevi
prolo dandis, promittens. Hoc modo hominum varia
iudicia adhuc fovebo, deinde negligens.
Edd ubi Priarii Gallici? ubi Dux et Antesignanus
Manourij? forte libris Domi, ad Indefinitum remissis

excitabuntur. Exemplaria jam mihi ex Italia trans-
missa sunt, quae amicorum usui offero. Sed cum
virorem optime, et Proconat integerrime, tuam de
transmissa mixta quatuor vocum Canticum meum
(Sic mihi bene Jesu, quae sunt clava et h. et) senten-
tiam tuam nos dicat? aut, quid displicet nos movet?
Dedo sic carmen Elegicum, simul et Musicum, in
Natali D. Campanij nostri a me modica Grotulo spa-
tio compositum, scriptum, et decantatum, diu mensu-
rae affiderimus, et calicem destinatum, sanitatibus
votum, amicitiae litatum. Creditor omnis Musicae
meae Editionis, si Deus et vita sit Comos. Inverda
me amaro peregrino, et a Campanio nostro etiam
plurimum salvo. Malo. Garlomi V. februarii
C.D. I.D. XLIII.

Tuus Servus

Jo. Alb. Bannius

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten signature or name, possibly "H. Bannius".]